

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
«АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ ІМЕНІ ПАВЛА ЧУБИНСЬКОГО»
КАФЕДРА «МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО ЕСТРАДИ»**

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з навчальної роботи

Сергєєнко О.М.

01 вересня 2023 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Галузь знань	02 «Культура і мистецтво»
Спеціальність	025 «Музичне мистецтво»
Освітньо-професійна програма	«Музичне мистецтво естради»
Статус дисципліни	Обов'язкова

Київ – 2023 р.

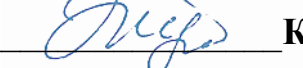
Робоча програма навчальної дисципліни «**Методика викладання фахових дисциплін**» для здобувачів вищої освіти галузі знань **02 «Культура і мистецтво»**, спеціальності **025 «Музичне мистецтво»**, освітньо-професійної програми «**Музичне мистецтво естради**»

Розробники:

Мирошниченко О.М. – викладач кафедри «Музичне мистецтво естради»

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри «Музичне мистецтво естради»

Протокол № 2 від 01 вересня 2023 р.

В.о. завідувач кафедри **Карпенко-Боднарук Ж.Л.**

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки: 3-й	
Загальна кількість годин – 120		
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин: аудиторних – 2	V, VI	V, VI
	Аудиторні лекційні:	
	60	18
	Практичні (семінарські):	
	4	
	Індивідуальні:	
	-	-
Вид підсумкового контролю: Тестовий контроль	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: Диференційований залік, атестаційний комплексний екзамен	Самостійна робота:	
	56	102

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчання: засвоєння студентами системи знань про дидактику підготовки кадрів вищої кваліфікації, розкриття основ методології, теорії та інноваційних методів викладання навчальних дисциплін у системі вищої освіти. Формування у майбутніх фахівців комплексного методологічного, художньо-творчого, науково-дослідного мислення для викладання фахових дисциплін у вищій школі.

Завдання навчальної дисципліни:

- сформувати уявлення про методику викладання фахових дисциплін у вищих навчальних закладах як навчальну дисципліну, визначити її завдання і мету;
- опанувати матеріал про специфіку викладання фахових навчальних дисциплін у системі вищої освіти, методи, ключові поняття, технології методики викладання у вищих навчальних закладах;
- порівняти особливості традиційних та інноваційних методів викладання у вищих навчальних закладах;
- розглянути та проаналізувати сучасні педагогічні теорії викладання у вищих навчальних закладах;

- вивчити методи управління навчально-творчою діяльністю студентів;
- розвинути навички організації, планування, проведення та аналізу різних видів навчальних і позааудиторних занять, використовуючи ефективні методи виховання та розвитку студентів;
- дослідити інноваційні прийоми та форми організації навчання, які застосовуються в системі викладання фахових навчальних дисциплін;
- розвинути у студентів особистих якостей майбутнього педагога, викладача;
- апробувати сучасні інтерактивні методи навчання студентів, критерії оцінювання знань, умінь студентів; специфіку застосування новітніх освітніх технологій у вищому навчальному закладі; особливості координаційної та організаторської діяльності, особистісні психологічні якості викладача вищої школи, професійні вимоги до нього

Знання та розуміння

- Побудови системи вищої освіти в Україні;
- Основ педагогічної майстерності у вищих навчальних закладах, про ефективні педагогічні форми освітньої взаємодії зі студентами;
- Цілісного уявлення про структуру й зміст навчального процесу у закладі вищої освіти, основні особливості роботи викладачів, завідувача кафедри, деканату, адміністрації, функцій управління вищим навчальним закладом.
- Сучасних технологій та організаційних форм навчання;
- Індивідуально-типологічних особливостей професійного та особистісного становлення студентів

Вміння

- Розробляти та проводити навчальне заняття із використанням сучасних технологій навчання, інноваційних форм організації заняття, творчо застосовувати знання і способи діяльності, здобуті під час навчання;
- Планувати та організовувати навчальні і позааудиторні заняття, використовуючи найбільш ефективні методи впливу;
- Розробляти ефективну дидактичну систему організації навчального процесу;
- Здійснювати саморозвиток, самоорганізацію, самоосвіту, самовиховання;
- Впроваджувати у власну діяльність найсучасніші ефективні методи педагогічного досвіду, застосовувати прийоми організації навчально-пізнавальної діяльності студентів (бесіди, діалогу, дискусії, мозкової атаки, роботи в групах тощо)

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей загальні компетенції (ЗК), спеціальні компетентності (СК):

Компетенції	Шифр
Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і	ЗК 1

письмово.	
Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.	ЗК 2
Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.	ЗК 4
Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.	ЗК 5
Навички міжособистісної взаємодії.	ЗК 6
Здатність бути критичним і самокритичним.	ЗК 7
Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.	ЗК 8
Здатність демонструвати достатньо високий рівень виконавської майстерності.	СК 1
Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.	СК 4
Здатність використовувати професійні знання та навички в процесі творчої діяльності.	СК 6
Здатність здійснювати диригентську діяльність.	СК 8
Здатність розуміти основні шляхи інтерпретації художнього образу.	СК 9
Здатність збирати, аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.	СК 12

Методика викладання фахових дисциплін для майбутніх фахівців галузі культури і мистецтва - це основа, на базі якої відбувається засвоєння дисциплін професійного напрямку та застосування їх на практиці.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

- ОК 8 Сольфеджіо
- ОК 9 Теорія музики
- ОК 10 Гармонія
- ОК 22 Аранжування та інструментування
- ОК 23 Спеціальний клас (за видами)
- ОК 24 Педагогіка та психологія

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Музичне мистецтво естради» вивчення навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін» забезпечує досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Володіти методами та навичками оркестрової та ансамблевої гри	ПРН 2

(ансамблевого / хорового співу), репетиційної роботи та концертних виступів.	
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту.	ПРН 4
Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.	ПРН 8
Володіти базовими знаннями, практичними навичками організаційної та творчої роботи з ансамблевим колективом.	ПРН 10
Застосовувати теоретичні знання та навички в редакторській / менеджерській / лекторській / звукорежисерській практичній діяльності.	ПРН 11
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.	ПРН 12
Вміти здійснювати педагогічну діяльність.	ПРН 13
Демонструвати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва.	ПРН 15
Демонструвати аргументовані знання з особливостей музичних стилів різних епох.	ПРН 17

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін»

Очікувані результати навчання	Шифр ПРН
Володіти методами та навичками оркестрової та ансамблевої гри (ансамблевого / хорового співу), репетиційної роботи та концертних виступів.	ПРН 2
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту.	ПРН 4
Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.	ПРН 8
Володіти базовими знаннями, практичними навичками організаційної та творчої роботи з ансамблевим колективом.	ПРН 10
Застосовувати теоретичні знання та навички в редакторській / менеджерській / лекторській / звукорежисерській практичній діяльності.	ПРН 11
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-	ПРН 12

категоріальним апаратом.	
Вміти здійснювати педагогічну діяльність.	ПРН 13
Демонструвати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва.	ПРН 15
Демонструвати аргументовані знання з особливостей музичних стилів різних епох.	ПРН 17

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ.

5.1. Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння студентом навчального матеріалу під час проведення лекцій, практичних, семінарських, лабораторних занять тощо.

Семінарський контроль знань. Семінарські заняття виконують такі основні функції (відповідно

формулюють дидактичні цілі заняття: навчальну, виховну і розвивальну):

- навчальну (поглиблення, конкретизацію, систематизацію знань, засвоєних під час лекційних занять та у процесі самостійної підготовки до семінару);
- розвивальну (розвиток логічного мислення студентів, набуття ними умінь працювати з різними літературними джерелами, формування умінь і навичок аналізу фактів, явищ, проблем тощо);
- виховну (патріотичне виховання, виховання економічної, екологічної культури і мислення, прищеплення інтересу до вивчення навчальної дисципліни та до фаху, тощо);
- діагностично-корекційну (контроль за якістю засвоєння студентами
- навчального матеріалу, виявлення прогалин його засвоєнні та їх подолання) та ін.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи студентів протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Студент повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння студентів орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Оцінювання знань студентів здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС –А, В, С, D, E, FX, F).

5.2. Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Поточний контроль. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та студентами, управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, – так і студентами – для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є колоквиум, підсумковий контроль за змістовими модулями.

Поточний контроль проводиться у формі:

- контроль роботи студента на аудиторних заняттях
- усного опитування
- виступів студентів при обговоренні теоретичних питань

Результат поточного контролю проведення оперативних заходів з метою оптимізації перебігу навчального процесу. Позитивну оцінку за поточну роботу студент може одержати лише за умови належного відвідування навчальних занять та виконання всіх видів завдань, винесених на поточний контроль.

Семінарське заняття форма навчального заняття, при якій викладач організовує дискусію за попередньо визначеними темами, до котрих студенти готуються вдома. Семінари мають поглибити, розширити і закріпити знання студентів, збагатити їх кругозір, навчити їх мистецтва ведення дискусії та глибокого наукового аналізу явищ, що вивчаються. Викладач на семінарському занятті здійснює контроль за самостійною роботою студентів, дає можливість їм не лише висловити свої знання в усній формі, але й апробувати їх. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією академічною групою. Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою дисципліни.

Вимоги до оцінювання семінарських занять:

- відповідність змісту виступу студента до змісту питань, що обговорювалися на семінарі;
- активність студента на семінарському занятті;
- вміння вести дискусію;
- толерантність при веденні дискусії;
- обґрунтованість власних суджень;
- посилення при дискусії (виступах) на першоджерела;
- вміння використовувати теоретичні знання для розв'язання вузлових проблем, практичних задач тощо;
- вміння використовувати матеріал попередніх курсів під час роботи на семінарському занятті;
- вміння використовувати наочні наявні засоби;
- вміння використовувати мультимедійні засоби навчання та інші комп'ютерні технології;
- вміння робити презентацію з вибраної теми з використанням комп'ютерних технологій;
- вміння представити результати самостійної творчої роботи

Вимоги до модульного контролю знань:

Відповіді на запитання за білетами та/або виконання тестових завдань.

Студент який за результатами модульного контролю отримав незадовільну оцінку зобов'язаний перескласти відповідний модуль до початку наступного модульного контролю.

Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані студента.

Форма підсумкового семестрового (модульного) контролю: це підсумкове оцінювання навчальних досягнень студента за семестр, що здійснюється у формі диференційованого заліку або екзамену.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання та/або тестові завдання, що передбачають перевірку рівня володіння студентами програмного матеріалу дисципліни в цілому та сформованості відповідних знань та набутих компетенцій як результатів опанування навчального курсу.

Диференційований залік – студент вважається допущеним до семестрового диференційованого заліку, якщо він виконав усі види робіт, передбачені навчальним планом, та отримав позитивні оцінки за кожний змістовий модуль. Теоретичний контроль знань під час проведення диференційованого заліку може проводитись у вигляді відповідей на питання білетів та додаткових питань з тем відповідного модуля, а також усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи.

Оцінювання здійснюється відповідно до регламенту проведення контролю та критеріїв оцінювання.

Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми навчальної дисципліни й доводяться до відома студентів на початку семестру. Графік проведення модульного контролю протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедрою

Контроль самостійної роботи. Зміст самостійної роботи над конкретною навчальною дисципліною визначається робочою навчальною програмою дисципліни та методичними рекомендаціями викладача.

Завдання цього виду контролю спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи студентів;
- виховання самостійності, відповідальності та організованості;
- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації;
- опанування студентами елементів методики наукових досліджень.

Основними формами контролю самостійної роботи є:

- виконання науково-дослідних завдань;
- індивідуальні співбесіди;
- письмові завдання (реферати, доповіді);
- колоквиум.

5.3. Розподіл балів, які отримують студенти

МОДУЛЬ 1													
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	C3	CP	MK	всього
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	10	10	30	100

МОДУЛЬ 2													
T11	T12	T13	T14	T15	T16	T17	T18	T19	C3	CP	MK	всього	
5	5	5	5	5	5	5	5	5	15	10	30	100	

T1, T2 ... теми програми навчальної дисципліни

C3 – семінарське заняття

CP - самостійна робота студента

MK – модульний контроль знань (диференційований залік, екзамен)

Оцінювання завдання модуля

Бали за національною шкалою	Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	5	студент відповідає чітко й переконливо, демонструє ґрунтовні знання, володіє відповідною професійною термінологією, може дати чітке визначення особливостям світової естрадної музики, орієнтуватися в історичних етапах розвитку культури
4	4	студент не достатньо переконливо орієнтується в теоретичному матеріалі, має не чіткі відповіді, не достатньо орієнтується в особливостях зарубіжної професійної музики, демонструє недостатню компетентність в розумінні принципів композиторської школи
3	3	студент не переконливо орієнтується в теоретичному матеріалі, не має чітких знань історії музики, погано орієнтується в особливостях стилів, демонструє не компетентність в розумінні принципів аналізу музики
2	2	студент погано орієнтується у навчальному матеріалі, демонструє відсутність сформованості елементарного рівня знань з предмету, його відповіді позбавлені логіки, студент не володіє термінологією, плутається у визначенні основних понять

Оцінювання роботи студента на семінарських заняттях

Бали за національною шкалою	Оцінка в балах		Критерії оцінювання
5	12 - 15	9 - 10	виставляється, якщо студент активно працює протягом усього семінарського заняття, дає повні відповіді на запитання викладача у

			відповідності з планом заняття і показує при цьому глибоке оволодіння лекційним матеріалом, знання відповідної літератури, здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з даної проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати матеріал, аналізувати явища й факти, здатний робити самостійні узагальнення й висновки
4	8 – 11	6 - 8	виставляється за умови дотримання таких вимог: студент активно працює протягом семінарського заняття, питання висвітлені повно, викладення матеріалу логічне, обгрунтоване, з посиланнями на відповідні джерела, висвітлення питань завершене висновками, студент виявив аналітичні вміння, але у відповідях допущені неточності, деякі незначні помилки, має місце недостатня аргументованість при викладенні матеріалу.
3	4 – 7	3 - 5	виставляється в тому разі, коли студент у цілому оволодів суттю питань з даної теми, виявляє знання лекційного матеріалу та навчальної літератури, намагається аналізувати явища й факти, робити певні висновки. Але на занятті поводить себе пасивно, відповідає лише за викликом викладача, дає неповні відповіді на запитання, припускається грубих помилок при висвітленні матеріалу.
2	0 – 3	0 - 2	виставляється в разі, коли студент виявив неспроможність висвітлити питання чи питання висвітлені неправильно, безсистемно, з грубими помилками, відсутні розуміння основної суті питань, висновки, узагальнення.

5.4. Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю Семестровий диференційований залік, екзамен.

Зміст завдань модульного контролю знань студентів має на меті перевірити рівень підготовки з навчальної дисципліни «Методика викладання фазових дисциплін», яка передбачає:

- Сформувати у студентів систему знань про основні етапи розвитку світової музики, її специфіку та закономірності.
- Ознайомити студентів з творчістю зарубіжних композиторів різних періодів історії музики.
- Дати студентам уявлення про загальний культурний розвиток, про окремі жанри і види музичної творчості композиторів.
- Виробити у студентів вміння слухати, аналізувати та давати оцінку творчій спадщині зарубіжних композиторів.

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання можуть бути:

- усне та письмове опитування;
- тестування;
- реферати;
- есе;
- презентації результатів виконаних завдань та досліджень;
- контрольні роботи;
- тестування

Шкала оцінювання

Національна 5 – ти бальна шкала	бали модульного контролю знань	Сума балів (R)	Шкала ECTS
5 (відмінно) Студент повністю оволодів теоретичним і практичним матеріалом дисципліни. Робить власні висновки, аналізує вивчений матеріал, самостійно оцінює явища, факти, виявляючи при цьому особисту позицію. Використовує додаткову літературу, періодику.	26-30	90 – 100	A
4 (добре) Студент володіє вивченим матеріалом на достатньому рівні. Аналізує матеріал, наводить власні приклади, але не завжди впевнено і точно. Самостійно готує практичні завдання, але має потребу в консультації викладача.	21-25	82 – 89	B
	17-20	74 – 81	C
3 (задовільно) Студент засвоїв менше половини навчального матеріалу, але виявляє знання і розуміння основних питань теми і здатен поверхово аналізувати вивчений матеріал та відтворювати практичні завдання з помилками. Плується в термінології.	12-16	64 – 73	D
	7-11	60 – 63	E
2 (незадовільно) Студент не засвоїв навчальний матеріал. Не усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності.	4-6	35 – 59	FX
	0-3	0 – 34	F

5.5. Оцінювання завдання самостійної роботи.

Контроль самостійної роботи. Зміст самостійної роботи над конкретною навчальною дисципліною визначається робочою навчальною програмою дисципліни та методичними рекомендаціями викладача.

Завдання цього виду контролю спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи студентів;

- виховання самостійності, відповідальності та організованості;
- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації;
- опанування студентами елементів методики наукових досліджень.

Основними формами контролю самостійної роботи є:

- виконання науково-дослідних завдань
- рефлексивний контроль;
- індивідуальні співбесіди;
- колоквиум.

Бали за національною шкалою	Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	9-10	Оцінюється робота студента, який в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко опрацьовує теоретичний матеріал вільно володіє термінологією, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки. В повному об'ємі оволодів завданням змістового модуля.
4	6-8	Оцінюється робота студента, який достатньо володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, опрацьовує теоретичний матеріал, володіє термінологією, але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки. В повному об'ємі оволодів завданням змістового модуля.
3	3-5	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2	0-2	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово, без аргументації та обґрунтування викладає окремі питання, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.

Відвідування є важливим компонентом курсу з огляду на складність дисципліни, яка вивчається на 1 курсі, коли студент ще не вповні володіє всім обсягом потрібної його контекстної інформації. За умови дистанційного навчання важлива присутність студента під час онлайн-зустрічей у Google-Meet та регулярне виконання завдань у Google-classroom.

Запізнення на фахові заняття є не припустимими. У випадку

наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою.

Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить

комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи студента повідомить його про своє рішення.

Перескладання роботи студентів можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви у письмовій формі.

Курсова робота

Курсова роботи виконуються на завершальній стадії підготовки фахівця спеціальності 025 «Музичне мистецтво» та є підсумком самостійного комплексного дослідження в одному з напрямів фахового спрямування. Написання курсової роботи здійснюється відповідно до «Положення про курсову роботу (для здобувачів ОП «Музичне мистецтво естради»)» https://chubynsky.best/files/Kristina/polojennya_pro_kursovu_robotu_estrada.pdf

Курсова робота - вид самостійної навчально-наукової роботи здобувачів вищої освіти, є науковим доробком здобувача вищої освіти, зміст якої передбачає формування науково-дослідних, аналітичних та проектних компетентностей здобувача вищої освіти, з метою закріплення, поглиблення і систематизації:

- теоретичних та практичних знань, одержаних за період навчання
- застосування знань та умінь до комплексного вирішення конкретного фахового завдання,
- систематизації та узагальнення навчального матеріалу,
- набуття навичок самостійної роботи з навчальною та науковою літературою, нормативною документацією,
- використання сучасних інформаційних засобів інформації та технологій,
- виявлення наукових здібностей та залучення до дослідницької роботи.

Курсову роботу виконують із фахових навчальних та психолого-педагогічних дисциплін освітнього ступеню «Бакалавр», денної та заочної форм навчання.

Мета написання курсової роботи здобувачами вищої освіти передбачає:

- розвиток творчого підходу до застосування на практиці набутих знань і розв'язування практичних завдань;
- формування вмінь здійснювати науковий пошук під час проведення дослідження, розвиток наукових здібностей
- набуття досвіду самостійної творчої дослідницької діяльності;
- формування готовності й здатності до самоосвіти й саморозвитку;
- розширення теоретичних базових знань здобувачів освіти з фахової підготовки;
- систематизація та самостійний аналіз підходів до розв'язання професійних питань, пов'язаних з новітньою інтерпретацією теоретичних та практичних проблем;

- поглиблення знань з історії, філософії, естетики, педагогіки, психології, мистецтвознавства, аналізу виконавського та концертного репертуару та ін;
- розвиток умінь самостійно формулювати узагальнення основних результатів.

Курсові роботи виконуються на завершальній стадії підготовки фахівця спеціальності 025 «Музичне мистецтво» та є підсумком самостійного комплексного дослідження в одному з напрямів фахового спрямування та виконується індивідуально, протягом VIII семестру IV курсу паралельно із засвоєнням передбачених навчальним планом дисциплін.

Зміст курсової роботи визначається її темою.

Критерії оцінювання:

- Актуальність дослідження та новизна
- Формулювання базових понять роботи (актуальність, об'єкта, предмета, мети і завдань дослідження, теоретичного і практичного значення)
- Якість аналізу наукових джерел
- Логічність структури та її відповідність теми роботи, повнота у розкритті теми
- Аргументованість висновків, їхня відповідність поставленим завданням, ступінь самостійності
- Ступінь практичної спрямованості роботи
- Стилїстика, грамотність викладення матеріалу
- Якість оформлення роботи. Оформлення роботи відповідно до вимог
- Оформлення цитат та списку використаних джерел.
- Апробація роботи, представлення на конференціях та семінарах

Захист роботи:

- якість доповіді (презентації)
- якість відповідей на додаткові питання
- якість наочних матеріалів

Результати захисту курсової роботи оцінюються за 100-бальною шкалою:

Оцінка ЄКТС	Бали	Оцінка за національною шкалою
A	90-100	5 (відмінно)
B	80-89	4 (добре)
C	65-79	
D	55-64	3 (задовільно)
E	50-54	
FX	35-49	2 (незадовільно)
F	0-34	Не виконання умов допуску

Атестаційний екзамен.

Атестация випускників освітньої програми «Музичне мистецтво естради» здійснюється відповідно до «Положення про кваліфікаційну роботу студента освітньо-професійних програм "Музичне мистецтво естради", "Звукорежисура"

https://chubynsky.best/files/2022/polozhennya_pro_kvalifikatsiynu_robotu_studenta_osvitno_profesiynykh_prohram_mme_zvuk.pdf

Атестаційний екзамен передбачає перевірку теоретичних знань з педагогіки та психології, методики викладання фахових дисциплін, методико-виконавського аналізу педагогічного репертуару, методики і практики роботи з ансамблем та опанування здобувачем компетентностями, необхідними для здійснення педагогічної діяльності у сфері вокального чи інструментального мистецтва.

Здобувачі вищої освіти та інші особи, присутні на атестації, можуть вільно здійснювати аудіо та /або відеофіксацію процесу атестації.

На підставі рішення атестаційної комісії особі, яка успішно виконала освітню програму на першому рівні вищої освіти, присуджується ступінь бакалавра та присвоюється відповідна кваліфікація.

Кваліфікаційна робота бакалавра демонструє:

- якість засвоєних знань з відповідної освітньо-професійної програми;⁴
- здатність самостійного осмислення проблеми, творчого її дослідження;
- здатність визначати актуальність, мету та задачі дослідження;
- здатність застосовувати сучасні методи для отримання та аналізу емпіричних даних;
- уміння збирати, аналізувати та систематизувати наукові, нормативноправові джерела, вести бібліографічний пошук із застосуванням сучасних інформаційних технологій;
- уміння оформляти результати наукових досліджень відповідно до сучасних вимог.

Зміст атестаційного комплексного екзамену та рейтингова система оцінювання набутих випускниками знань, умінь, навичок та інших компетентностей відображаються в освітній програмі, яка розробляється випусковою кафедрою з урахуванням вимог стандартів вищої освіти та інших нормативних документів для кожної освітньо-професійної програми підготовки фахівців і затверджується проректором з навчальної роботи.

Програма атестаційного комплексного екзамену доводиться до відома студентів не пізніше ніж за три місяці до початку роботи екзаменаційної комісії. Для підготовки до атестаційного комплексного екзамену студентам створюються необхідні умови для самостійної роботи, науково-педагогічними працівниками випускової кафедри проводяться консультації за програмою екзамену

Підсумкову оцінку комплексного кваліфікаційного екзамену визначають як середню з позитивних оцінок за кожний вид (компоненту) тестових завдань. Виконання всіх завдань з комплексного іспиту є обов'язковим. Оцінювання якості виконання екзаменаційних завдань тестового контролю знань студентів може здійснюватися за допомогою коефіцієнту засвоєння: $K = N / P$, де N – правильно виконані істотні операції рішення (відповіді); P – загальна кількість визначених істотних операцій еталону рішення (відповіді). Оцінювання результатів захисту комплексного кваліфікаційного екзамену здійснюється у порядку, передбаченому

прийнятою в Академії системою контролю знань за 100-бальною шкалою з переведенням у шкалу ECTS:

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка за чотирибальною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС
90–100	Відмінно	A
82–89	Добре	B
74–81		C
64–73	Задовільно	D
60–63		E
35–59	Незадовільно	FX
1–34		F

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1

Тема 1. Організація навчального процесу у вищих навчальних закладах.

Навчальний процес у вищих навчальних закладах – це система організаційних і дидактичних заходів, спрямованих на реалізацію змісту освіти на певному освітньому або кваліфікаційному рівні відповідно до державних стандартів освіти.

Навчальний процес базується на принципах науковості, гуманізму, демократизму, наступності та безперервності, незалежності від втручання будь-яких політичних партій, інших громадських та релігійних організацій.

Зміст освіти – це науково-обґрунтована система дидактично та методично оформленого навчального матеріалу для різних освітніх і кваліфікаційних рівнів. Організація навчального процесу базується на багатоступеневій системі вищої освіти.

Тема 2. Нормативно-правова база організації навчального процесу.

Організація навчального процесу у закладах освіти відбувається на основі Закону України «Про освіту», Закоон України «Про вищу сотвіту», «Фахову передвищу освіту», державних стандартах освіти, інших актах законодавства України з питань освіти.

Організація навчального процесу здійснюється навчальними підрозділами вищого навчального закладу (факультетами, кафедрами, відділеннями, предметними або цикловими комісіями тощо). Основним Нормативним документом, що визначає організацію навчального процесу в конкретному напрямку освітньої або кваліфікаційної підготовки, є навчальний план Для кожної навчальної дисципліни, яка входить до освітньо-професійної програми підготовки, на підставі навчальної програми дисципліни та навчального плану вищим навчальним закладом складається робоча навчальна програма дисципліни, яка є нормативним документом вищого навчального закладу.

Навчання студента здійснюється за індивідуальним навчальним планом.

Вищий навчальний заклад надає студентам можливість користування навчальними приміщеннями, бібліотеками, навчальною, навчально-методичною і науковою літературою, обладнанням, устаткуванням та іншими засобами навчання на умовах, визначених правилами внутрішнього розпорядку.

За відповідність рівня підготовки студента до вимог державних стандартів освіти відповідає керівник навчального структурного підрозділу (факультету, відділення, кафедри, предметної або циклової комісії тощо).

Тема 3. Форми організації навчання.

Навчальний процес у вищих навчальних закладах здійснюється у таких формах: навчальні заняття, виконання індивідуальних завдань, самостійна робота студентів, практична підготовка, контрольні заходи.

Тема 4. Навчальний час студента.

Навчальний час студента визначається кількістю облікових одиниць часу, відведених для здійснення програми підготовки на даному освітньому або кваліфікаційному рівні.

Обліковими одиницями навчального часу студента є академічна година, навчальні день, тиждень, семестр, курс, рік.

Академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу. Тривалість академічної години становить, як правило, 45 хвилин.

Дві академічні години утворюють пару академічних годин (надалі "пара").

Навчальний день - складова частина навчального часу студента тривалістю не більше 9 академічних годин.

Навчальний тиждень – складова частина навчального часу студента тривалістю не більше 54 академічних годин (18 кредитів).

Навчальний семестр – складова частина навчального часу студента, що закінчується підсумковим семестровим контролем. Тривалість семестру визначається навчальним планом.

Примітка. Облік навчального часу може здійснюватись у кредитах (credit).

Кредит - це три академічні години навчальних занять та самостійної роботи у навчальному тижні протягом навчального семестру. Час, відведений для проведення підсумкового контролю, не входить у кредит.

Навчальний курс – завершений період навчання студента протягом навчального року. Тривалість перебування студента на навчальному курсі включає час навчальних семестрів, підсумкового контролю та канікул. Сумарна тривалість канікул протягом навчального курсу, крім останнього, становить не менше 8 тижнів. Початок і закінчення навчання студента на конкретному курсі оформляються відповідними (перевідними) наказами.

Навчальний рік триває 12 місяців, розпочинається, як правило, 1 вересня і для студентів складається з навчальних днів, днів проведення підсумкового контролю, екзаменаційних сесій, вихідних, святкових і канікулярних днів.

Навчальні дні та їх тривалість визначаються річним графіком навчального

процесу. Вказаний графік складається на навчальний рік з урахуванням перенесень робочих та вихідних днів, погоджується і затверджується в порядку і в терміни, встановлені вищим навчальним закладом.

Навчальні заняття у вищому навчальному закладі тривають дві академічні години з перервами між ними і проводяться за розкладом. Розклад має забезпечити виконання навчального плану в повному обсязі щодо навчальних занять.

Допускається у порядку, встановленому вищим навчальним закладом, вільне відвідування студентами лекційних занять (для студентів третього та наступних курсів). Відвідування інших видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для студентів.

Забороняється відволікати студентів від участі в навчальних заняттях та контрольних заходах, встановлених розкладом, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

Тема 5. Робочий час викладача

Робочий час викладача визначається обсягом його навчальних, методичних, наукових і організаційних обов'язків у поточному навчальному році, відображених в індивідуальному робочому плані. Тривалість робочого часу викладача з повним обсягом обов'язків становить не більше 1548 годин на навчальний рік при середньо тижневій тривалості 36 годин.

Обсяг навчальних занять, доручених для проведення конкретному викладачеві виражений в облікових (академічних) годинах, визначає навчальне навантаження викладача.

Види навчальних занять, що входять в обов'язковий обсяг навчального навантаження викладача відповідно до його посади, встановлюються кафедрою (предметною або цикловою комісією).

У вищих навчальних закладах 3 і 4 рівня акредитації мінімальний та максимальний обов'язковий обсяг навчального навантаження викладача в межах його робочого часу встановлює вищий навчальний заклад з урахуванням виконання ним інших обов'язків (методичних, наукових, організаційних) і у порядку, передбаченому його статутом та колективним договором.

У випадках виробничої необхідності у вищих навчальних закладах 3 і 4 рівня акредитації викладач може бути залучений до проведення навчальних занять понад обов'язковий обсяг навчального навантаження, визначений індивідуальним робочим планом, в межах свого робочого часу. Додаткова кількість облікових годин встановлюється вищим навчальним закладом і не може перевищувати 0.25 мінімального обов'язкового обсягу навчального навантаження.

Зміни в обов'язковому навчальному навантаженні викладача вносяться в його індивідуальний робочий план.

Графік робочого часу викладача визначається розкладом аудиторних навчальних занять і консультацій, розкладом або графіком контрольних заходів та іншими видами робіт, передбаченими індивідуальним робочим планом викладача. Час виконання робіт, не передбачених розкладом або графіком контрольних заходів, визначається у порядку, встановленому вищим навчальним закладом, 3

урахуванням особливостей спеціальності та форм навчання.

Викладач зобов'язаний дотримуватися встановленого йому графіка робочого часу.

Забороняється відволікати викладачів від проведення навчальних занять та контрольних заходів, передбачених розкладом.

Тема 6. Форми навчання.

Навчання у вищих навчальних закладах здійснюється за такими формами:

- денна(стаціонарна);
- вечірня;
- заочна (дистанційна);
- екстернат.

Можливе поєднання різних форм навчання.

Денна (стаціонарна форма навчання є основною формою здобуття певного рівня освіти або кваліфікації з відривом від виробництва.

Організація навчального процесу на денній (стаціонарній) формі навчання здійснюється вищим навчальним закладом згідно з державними стандартами освіти і даним Положенням.

Вечірня і заочна (дистанційна) форми навчання є формами здобуття певного рівня освіти або кваліфікації без відриву від виробництва.

Організація навчального процесу на вечірній і заочній (дистанційній) формах навчання здійснюється вищим навчальним закладом згідно з державними стандартами освіти і даним Положенням з урахуванням передбачених чинним законодавством пільг для осіб, які поєднують роботу з навчанням.

Екстернат є особливою формою навчання осіб, які мають відповідний освітній (кваліфікаційний) рівень, для здобуття ними певного рівня освіти або кваліфікації шляхом самостійного вивчення навчальних дисциплін і складання у вищому навчальному закладі заліків, екзаменів та інших форм підсумкового контролю, передбачених навчальним планом.

Тема 7. Науково-методичне забезпечення навчального процесу.

Науково-методичне забезпечення включає:

- державні стандарти освіти;
- навчальні плани;
- навчальні програми з усіх нормативних і вибіркового навчальних дисциплін;
- програми навчальної, виробничої й інших видів практик;
- підручники і навчальні посібники;
- інструктивно-методичні матеріали до семінарських, практичних і лабораторних занять;
- індивідуальні семестрові завдання для самостійної роботи студентів з навчальних дисциплін;
- контрольні завдання до семінарських, практичних і лабораторних занять;
- контрольні роботи з навчальних дисциплін для перевірки рівня засвоєння студентами навчального матеріалу;

– методичні матеріали для студентів з питань самостійного опрацювання фахової літератури, написання курсових робіт і дипломних проєктів (робіт). Інші характеристики навчального процесу визначає викладач, кафедра (предметна або циклова комісія), вищий навчальний заклад.

Тема 8. Структура системи вищої освіти в Україні.

Основним компонентом структури системи вищої освіти є вищий навчальний заклад.

Вищий навчальний заклад – освітній, освітньо-науковий заклад, який заснований і діє відповідно до законодавства про освіту, реалізує згідно з наданою ліцензією освітньо-професійні програми вищої освіти за певними освітніми та освітньо-кваліфікаційними рівнями, забезпечує навчання, виховання та професійну підготовку громадян відповідно до їх покликання, інтересів, здібностей та нормативних вимогу галузі вищої освіти, а також здійснює наукову і науково-технічну діяльність.

У структурі системи вищої освіти виокремлюють:

- державні вищі навчальні заклади, що фінансуються з державного бюджету і підпорядковуються відповідним центральним органам виконавчої влади;
- вищі навчальні заклади комунальної форми власності, засновані місцевими органами влади, що фінансуються з місцевого бюджету і підпорядковані місцевим органам влади;
- вищі навчальні заклади приватної форми власності, засновані на приватній власності і підпорядковані власникові.

Тема 9. Правове регулювання вищої освіти.

Вища освіта - рівень освіти, який здобувається особою у вищому навчальному закладі в результаті послідовного, системного та цілеспрямованого процесу засвоєння змісту навчання, який ґрунтується на повній загальній середній освіті й завершується здобуттям певної кваліфікації за підсумками державної атестації.

Законодавство України про вищу освіту базується на Конституції України і складається із законів України "Про освіту", "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про вищу освіту" та інших нормативно-правових актів. Якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про вищу освіту, то застосовуються правила міжнародних договорів.

Тема 10. Управління вищим навчальним закладом.

Успішне здійснення навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі залежить передусім від якості керівництва педагогічним колективом, тобто діяльності, спрямованої на розроблення й реалізацію рішень, організацію контролю та аналізу результатів.

Завдання, напрями діяльності і структура вищого навчального закладу.

- 1) здійснення освітньої діяльності певного напрямку, яка забезпечує підготовку

- фахівців відповідних освітньо-кваліфікаційних рівнів і відповідає стандартам вищої освіти;
- 2) здійснення наукової і науково-технічної (для вищих навчальних закладів третього і четвертого рівнів акредитації), творчої, мистецької, культурно-виховної, спортивної та оздоровчої діяльності;
 - 3) забезпечення виконання державного замовлення та угод на підготовку фахівців з вищою освітою;
 - 4) здійснення підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів та їх атестація в акредитованих вищих навчальних закладах третього та четвертого рівнів акредитації;
 - 5) вивчення попиту на окремі спеціальності на ринку праці та сприяння працевлаштуванню випускників;
 - 6) забезпечення культурного і духовного розвитку особистості, виховання осіб, які навчаються у вищих навчальних закладах, в дусі українського патріотизму і поваги до Конституції України;
 - 7) підвищення освітньо-культурного рівня громадян.

Вищий навчальний заклад здійснює свою діяльність у таких напрямках:

- навчальна діяльність як основна, спрямована на організацію процесу навчання у вищій школі відповідно до нормативних документів. Вона сприяє здобуттю знань студентами, формуванню вмій і навичок практичної діяльності, тобто формує фахівців. Навчальний процес у вищій школі характеризується органічним поєднанням навчального і науково-дослідного аспектів;
- виховна діяльність зорієнтована на створення сприятливих умов для розвитку молоді, виховання студентів і спонукання їх до самовиховання. Виховний вплив здійснюється передусім у процесі навчання шляхом використання потенційних можливостей навчальних дисциплін та в позааудиторний час. Навчальна і виховна діяльність тісно пов'язані між собою;
- методична діяльність сприяє ефективності навчального процесу шляхом підвищення педагогічної майстерності викладачів, розроблення і втілення в навчально-виховний процес нових технологій навчання;
- науково-дослідницька діяльність передбачає поєднання навчальної діяльності викладача з його науково-дослідною роботою, яка сприяє не лише збагаченню науки новими фактами, а й підвищенню рівня професіоналізму викладачів, глибшому оволодінню їх навчальними предметами, втіленню досягнень науки в практику;
- культурно-просвітницька діяльність реалізується через активну участь викладачів і студентів у поширенні наукових знань серед населення.

Вищий навчальний заклад діє на підставі власного Статуту, який містить: назву, юридичну адресу, дату прийняття рішення про створення; перелік прав і обов'язків власника (власників); обсяг цивільної правоздатності вищого навчального накладу; обсяг основних засобів (розмір статутного фонду), наданих власником (власниками); порядок утворення, діяльності та повноваження органів

управління вищим навчальним накладом, права та обов'язки керівника; порядок обрання представників до органів громадського самоврядування; джерела надходження та порядок використання коштів та іншого майна вищого навчального закладу; порядок звітності, контролю на здійсненні фінансово-господарської діяльності; концепцію освітньої діяльності; порядок внесення змін до статуту вищого навчального закладу; порядок реорганізації та ліквідації вищого навчального закладу; власну символіку та атрибутику; право звертатися з ініціативою до органів управління вищою освітою про внесення змін до чинних або розроблення нових нормативно-правових актів у галузі вищої освіти, а також брати участь у роботі над проектами щодо їх удосконалення; умови користування земельними ділянками в порядку, встановленому Земельним кодексом України.

Структурні підрозділи вищого навчального закладу створюються відповідно до законодавства. Основними структурними підрозділами вищого навчального закладу третього і четвертого рівнів акредитації є кафедри і факультети.

Кафедра.

Це базовий структурний підрозділ вищого навчального закладу (його філій, інститутів, факультетів), що проводить навчально-виховну і методичну діяльність з однієї або кількох споріднених спеціальностей, спеціалізацій чи навчальних дисциплін і здійснює наукову, науково-дослідну та науково-технічну діяльність за певним напрямом. Вона створюється рішенням вченої ради вищого навчального закладу за умови, якщо до її складу входить не менше п'яти науково-педагогічних працівників, для яких кафедра є основним місцем роботи, і не менше ніж три з яких мають науковий ступінь або вчене звання.

Керівництво кафедрою здійснює завідувач кафедри, якого на цю посаду обирає за конкурсом учена рада вищого навчального закладу строком на п'ять років (для національного вищого навчального закладу – на сім років). Із завідувачем кафедри укладається контракт.

Головними завданнями кафедри є створення умов для задоволення потреб студентів у підвищенні рівня професійних і культурних знань; підготовка висококваліфікованих фахівців з глибокими теоретичними і необхідними практичними знаннями; підвищення кваліфікації персоналу кафедри; підвищення якості методичного забезпечення навчального процесу; розроблення нових технологій навчання; задоволення потреб підприємств і організацій у підвищенні кваліфікації їх персоналу; організація і проведення за замовленнями підприємств і організацій наукових досліджень і виконання пошуково-конструкторських робіт; поширення наукових, технічних і культурних знань серед населення.

У межах кафедри можуть бути створені групи (секції) викладачів, пов'язаних однією дисципліною або обслуговуванням одного факультету. За кожною групою завідувач кафедри призначає керівника з методичного забезпечення і організації навчальної роботи в групі.

Факультет.

Це основний організаційний і навчально-науковий структурний підрозділ вищого навчального закладу третього та четвертого рівнів акредитації, що об'єднує відповідні кафедри і лабораторії. Він створюється рішенням вченої ради вищого навчального закладу за умови, що у його складі працює не менше ніж три кафедри

і навчається не менше 200 студентів денної (очної) форми навчання.

Рішення про створення факультету поза місцем розташування вищого навчального закладу державної форми власності приймає спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі освіти і науки, інші центральні органи виконавчої влади, які мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади.

Структурними підрозділами вищого навчального закладу четвертого рівня акредитації можуть бути наукові, навчально-наукові, науково-дослідні та науково-виробничі інститути. Керівництво інститутом здійснює директор, якого обирають на посаду за конкурсом строком на п'ять років.

До структурних підрозділів вищих навчальних закладів належать також:

1. навчально-науково-виробничі центри (комплекси, інститути), що об'єднують споріднені факультети, коледжі, технікуми, наукові, науково-дослідні, науково-виробничі й проектні інститути, дослідні станції, кафедри, наукові лабораторії, конструкторські бюро, навчально-дослідні господарства, навчально-виробничі комбінати, експериментальні заводи, фабрики, фірми, клінічні бази установ медичної освіти, полігони, технопарки, інші підрозділи;
2. навчально-наукові центри (комплекси, інститути), що об'єднують споріднені факультети, кафедри, наукові лабораторії, центри, інші підрозділи, які забезпечують підготовку фахівців з певних спеціальностей (напрямів підготовки) і здійснюють наукові дослідження з певного напрямку;
3. науково-дослідні центри (комплекси, інститути), що об'єднують споріднені наукові лабораторії, центри, інші підрозділи за певним напрямом науково-дослідної роботи.

Вищий навчальний заклад повинен мати у своєму складі бібліотеку, яку очолює директор (завідувач). Директора бібліотеки обирає вчена рада вищого навчального закладу строком на п'ять років (для національного вищого навчального закладу – на сім років).

При вищому навчальному закладі можуть працювати також підготовчі відділення (підрозділи), підрозділи перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів, лабораторії, навчально-методичні кабінети, комп'ютерні та інформаційні центри, навчально-виробничі та творчі майстерні, навчально-дослідні господарства, виробничі структури, видавництва, спортивні комплекси, заклади культурно-побутового призначення та інші підрозділи, діяльність яких не заборонена законодавством.

Модуль 2

Тема 11. Мета навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін».

Метою навчальної дисципліни є формування у студентів здатності:

- –використовувати психолого-педагогічні та фундаментальні знання для розв'язання практичних задач;
- –прогнозувати напрямки розвитку викладання фахових дисциплін стосовно

- до вимог розвитку сучасного суспільства та музичної індустрії;
- модифікувати методики викладання фахових дисциплін в навчальних закладах відповідно до сучасних вимог суспільства;
 - системно підходити до організації навчання та контролю знань студентів;
 - враховувати психологічні особливості пізнавальної діяльності та застосовувати методи її активізації;
 - здійснювати педагогічне спілкування, дотримуючись загальноприйнятих норм поведінки і моралі у професійних відносинах.
 - знати загальні положення організації навчального процесу вищих навчальних закладах.

Тема 12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво», спеціальності «Музичне мистецтво».

Особливості викладання визначаються специфікою музичного мистецтва, яке звернене до духовного світу особистості. Вплив на морально-естетичне почуття відбувається в процесі музично-творчої діяльності. Заняття музикою сприяють духовно-моральному вихованню, цілісного розвитку особистості, залученню до етичних і естетичних цінностей вітчизняної і світової музичної культури. Музичне мистецтво є невід'ємною, важливою частиною національної духовної культури. Мета викладання дисципліни полягає в тому, щоб закласти основи музичної культури як частини духовно-моральної культури, що передбачає єдність особистісного, пізнавального, комунікативного і соціального розвитку, виховання емоційно-ціннісного ставлення до мистецтва і життя.

Основні положення навчальної програми спрямовані на досягнення оптимального загального розвитку кожної особистості при збереженні її психічного і фізичного здоров'я, на розвиток музичності як комплексу музично-творчих здібностей. Підкреслюючи єдність і рівнозначність інтелектуального та емоційного розвитку, вольового і морального, у програмі істотне значення надається емоційному розвитку, зазначаючи, що саме емоції сприяють глибині інтелектуальної діяльності. Ця глибина створюється матеріалом, з яким працюють студенти, але головне - характером самої діяльності і емоційним настроєм. Особливість мистецтва полягає в тому, що воно володіє великими можливостями для емоційного розвитку особистості, творчого та морально-естетичного виховання. Разом з тим музика дозволяє не тільки збагатити емоційну сторону життя, а й досягти цілісності всіх складових особистісного розвитку.

Тема 13. Важливість удосконалення професійних та педагогічних підходів до викладання.

Удосконалення процесу підготовки викладача музичного мистецтва у вищих педагогічних навчальних закладах у зв'язку із зміною художньо-естетичних цінностей завжди було і залишається актуальним. Підвищення майстерності педагога-музиканта є одним з факторів його професійного зростання, бажання не зупинятися на досягнутому, відкривати для себе нові горизонти педагогічних знань і умінь і тим самим постійно просувати вперед процес виховання і

підготовки майбутніх викладачів музичного мистецтва. Демократичні перетворення і кардинальні зміни в освітній системі в останні роки призвели до того, що одностороння спрямованість підготовки викладача музичного мистецтва йде в минуле, поступаючись місцем орієнтації на більш широке коло цінностей сучасного суспільства. Естрадна музична культура в її різножанрових проявах тепер є не тільки органічною приналежністю побуту, але і свого роду атрибутикою сучасного музичного мистецтва, що наочно виражено при вивченні запитів і художньо-естетичних потреб сучасної молоді. Естрадне мистецтво надзвичайно поширене та популярне, динаміка його постійно зростає, воно об'єднує різні форми вокального та інструментального виконавства. В теперішній час це — актуальне художнє явище в системі мистецтв, що охоплює різні сфери музикування і виконавства: сольне виконавство (вокальне, інструментальне), ансамблеве виконавство (вокальні ансамблі, інструментальні ансамблі, вокально-інструментальні ансамблі, рок- групи), також естрадні і джазові оркестри. В Українських школах, ліцеях, коледжах мистецького напрямку з'являються класи естрадного вокалу, при загальноосвітніх школах та будинках дитячої творчості постійно збільшується чисельність гуртків естрадно-виконавчого напрямку, діти і молодь все більш активно залучаються мас-медіа до участі в музичних шоу-програмах.

Очевидно, що без урахування інтересів і захоплень молоді, особливо в підлітковому віці, без спеціальних знань у галузі сучасних музичних стилів, різних жанрово-художніх напрямів і специфічних особливостей звукоутворення, сучасний викладач музичного мистецтва працювати не може. В умовах безконтрольного швидкісного та доступного розповсюдження матеріалів будь-якого змісту та якості, викладач повинен запобігати формуванню хибних музичних смаків, та докладати максимум зусиль, аби розширити музичний кругозір своїх учнів, щоб в подальшому вони мали змогу самостійно аналізувати і порівнювати запропонований популярний «дешевий» тренд з якісним музичним продуктом.

У сучасній музично-виховній практиці з метою вдосконалення процесу підготовки викладача музичного мистецтва(вокального, інструментального), розвитку його професійних якостей необхідно враховувати існування не тільки академічного напрямку, але й інших жанрів, зокрема, естрадного, які є невід'ємною частиною сучасної світової культури. У системі фахової підготовки викладача музичного мистецтва актуальним є знання ролі естрадного мистецтва в естетичній орієнтації молоді, вміння орієнтуватися в сучасних музичних стилях і ритмо-гармонічних формулах. Своєрідна манера естрадного виконавства потребує знання особливостей того чи іншого сучасного стилю та вимагає відповідного методичного рівня підготовки музичного керівника. Викладач музичного мистецтва має не тільки знати репертуар естрадних жанрів, а й уміти грамотно його виконувати.

Тема 14. Педагогічна культура.

Найбільш узагальненим є твердження, що культура – це сукупність практичних, матеріальних і духовних надбань суспільства, які відображають історично

досягнутий рівень розвитку суспільства й людини і втілюються в результатах продуктивної діяльності. Очевидно, що культура, охарактеризована в найзагальнішому вигляді, є ознакою розвитку людини як свідомої та творчої. Культура передається від покоління до покоління і є формою соціального наслідування, що зберігає для майбутнього наш соціальний досвід.

Культура є підґрунтям формування особистості педагога. Саме у підготовці викладача вищої школи особливе місце посідає формування педагогічної культури, оскільки освіта набуває свого справжнього сенсу тоді, коли вона невіддільна від поняття „культура”. Лише в культурному середовищі можуть сформуватися фахівці, здатні вільно й широко мислити, створювати інтелектуальні цінності, яких завжди потребує освіта, суспільство загалом.

Тема 15. Сценічна культура майбутнього викладача.

Сценічна культура є феноменом прояву вчителем власного „Я” у музично-педагогічній діяльності через єдність його цілей, мотивів, музичних знань, умінь, навичок, здібностей, стосунків, об’єднаних у певну систему педагогічних цінностей. Існуючи об’єктивно, відносно автономно, сценічна культура як система цінностей функціонує через суб’єктивний духовний світ людини. Сценічна культура майбутнього викладача музики діалектично пов’язана з усіма елементами особистісної культури - моральної, естетичної, розумової, мовленевої та ін., оскільки вона є інтегральним показником інших видів культур. Поняття „сценічна культура” є досить містким і охоплює різноманітні процеси та окремі події, художні тенденції і діяльність митців, пов’язаних із сценічним мистецтвом тощо. Можна сказати, що вдосконалення сценічної культури є досить важливим аспектом у педагогічній діяльності майбутнього викладача музичного мистецтва. Саме сценічна культура, як складова частина музичної культури, може формуватися тільки через процес виховання. Цей процес є досить складним, багатоступеневим, який інтегрує та охоплює становлення викладача як особистості, його духовні якості, що у невід’ємній єдності існують та впливають на результат педагогічної діяльності. Треба відмітити, що сценічна культура викладача музичного мистецтва є складовою його музичної і педагогічної культури і реалізується у практиці концертної музично-педагогічній діяльності. Сценічна культура майбутнього викладача музики – складне і багатогранне явище. Охоплює мистецьку ерудованість, сукупність фізичних, моральних і духовних якостей, знання та усвідомлення мистецьких традицій, наявність педагогічного досвіду, що забезпечує успішність трансляції змісту музичних творів до шкільної аудиторії у процесі концертної музично-виконавської діяльності.

Тема 16. Підготовка викладача до уроку.

Однією з найважливіших умов результативності уроку є ретельна підготовка викладача. Рекомендації, якими можна скористатись, готуючись до уроку:

1. Чітко визначити: місце проведення уроку в структурі навчальної дисципліни, тему та завдання уроку.
2. Опрацювання джерел інформації, узагальнення та систематизація,

- відокремлення основного та другорядного, визначення ключових положень, надання захоплюючого матеріалу для забезпечення ефекту зацікавленості і мотивації студентів.
3. Складання розгорнутого плану уроку та композиційного оформлення його змісту (що скажете на початку, щоб зацікавити, заінтригувати, мобілізувати, забезпечити пізнавальну активність; що буде кульмінацією, де використаєте мультимедіа; з якими запитаннями звернетесь до студента; чим особливо здивуєте; як завершите урок, щоб викликати післядію, тощо).
 4. Обрання оптимального варіанту початку уроку, щоб викликати увагу до його змісту, зацікавити та зразу ж включити студента у роботу, створивши сприятливу психологічну робочу атмосферу.
 5. Виокремлення в конспекті уроку основне та суттєве, що обов'язково необхідно повідомити студенту, продумайте прийоми його варіативного повторення з метою кращого їх розуміння та засвоєння.
 6. Робота над змістом уроку з позицій його доступності для студента, лаконічності та забезпечення логічного зв'язку між окремими частинами інформації, чіткої послідовності викладу, зв'язку з життям, з практикою, потребами та інтересами студентів.
 7. Продумати прийоми активізації уваги, пізнавальної та інтелектуальної активності студентів у процесі уроку.
 8. Формування поради студентам щодо кращого засвоєння інформації на уроці, подальшої самостійної роботи над темою і змістом уроку.
 9. Прогнозування можливих запитань студентів та відповіді на них.

Тема 17. Значення першого уроку.

Як викликати і утримати інтерес? Це перше питання методики викладання будь-якої дисципліни. Можна обрати традиційний шлях, знайомлячи на першому уроці з предметом навчальної дисципліни, його структурою, основними категоріями. Це цілком логічно, але невиграшно в плані мотивації. Перша зустріч викладача зі студентом є важливою в плані педагогічно доцільної самопрезентації, мета якої, як відомо, викликати до себе позитивне ставлення, симпатію, довіру. Подібної презентації потребує будь яка дисципліна. Студенти мають це відчутти на першому уроці, коли частина з них визначається: відвідувати чи не відвідувати заняття з цієї дисципліни далі.

Саме тому перша зустріч має бути спрямована на мотиваційно-ціннісну сферу особистості, ту сферу, де формується ставлення, яке передуює прийняттю чи неприйняттю змісту.

Тема 18. Методи навчання музики.

В темі розкривається поняття «метод» у навчанні й аналізуються різні класифікації методів у дидактиці. Наводяться приклади використання методів на конкретних уроках, що дають змогу педагогу одразу ж втілювати її у навчальний процес.

Тема 19. Типи темпераменту людини та їх характеристика.

Абсолютно ідентичних описами представників типів темпераментів в житті можна зустріти не так і часто. В більшості своїй люди поєднують в собі відразу кілька типів, тобто вони є представниками суміжних або змішаних типів. Так що не варто засмучуватися, якщо ви не змогли приміряти на себе повний опис будь-якого темпераменту. До того ж, людина цілком здатний виховати в собі необхідні якості, для цього потрібні лише терпіння і сила волі.

6.2. Структура навчальної дисципліни

ТЕМА	Кількість годин									
	Денна форма					Заочна форма				
	Всього	У тому числі				Всього	У тому числі			
		лекції	семінари	Практ.	Індивід. роб.		Самос. робота	лекції	семінари	Практ.
МОДУЛЬ 1.										
Тема 1. Організація навчального процесу у вищих навчальних закладах.	6	4			2	6	1			5
Тема 2. Нормативно-правова база організації навчального процесу.	4	2			2	6	1			5
Тема 3. Форми організації навчання.	4	2			2	6	1			5
Тема 4. Навчальний час студента.	4	2			2	6	1			5
Тема 5. Робочий час викладача	4	2			2	6	1			5
Тема 6. Форми навчання.	6	4			2	6	1			5
Тема 7. Науково-методичне забезпечення навчального процесу.	6	4			2	6	1			5
Тема 8. Структура системи вищої освіти в Україні.	4	2			2	6	1			5
Тема 9. Правове регулювання вищої освіти.	6	4			2	6	1			5
Тема 10. Управління вищим навчальним закладом.	6	4			2	6	1			5
Семінарське заняття	10		2		8					
Модульний контроль знань.										

Диференційований залік												
Всього за модулем	60	30	2			28	60	10				50
МОДУЛЬ 2.												
Тема 11. Мета навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін».	4	2				2	4					4
Тема 12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво», спеціальності «Музичне мистецтво».	6	4				2	7	1				6
Тема 13. Важливість удосконалення професійних та педагогічних підходів до викладання.	6	4				2	7	1				6
Тема 14. Педагогічна культура.	6	4				2	7	1				6
Тема 15. Сценічна культура майбутнього викладача.	6	4				2	7	1				6
Тема 16. Підготовка викладача до уроку.	4	2				2	7	1				6
Тема 17. Значення першого уроку.	4	2				2	7	1				6
Тема 18. Методи навчання музики.	6	4				2	7	1				6
Тема 19. Типи темпераменту людини та їх характеристика.	6	4				2	7	1				6
Семінарське заняття	12		2			10						
Модульний контроль знань. Екзамен												
Всього за модулем	60	30	2			28	60	8				52
Всього	120	60	4			56	120	18				102

7. ТЕМИ АУДИТОРНО РОБОТИ

Теми аудиторної роботи	денна форма навчання	заочна форма навчання
Тема 1. Організація навчального процесу у вищих навчальних закладах.	4	1
Тема 2. Нормативно-правова база організації навчального процесу.	2	1
Тема 3. Форми організації навчання.	2	1
Тема 4. Навчальний час студента.	2	1
Тема 5. Робочий час викладача	2	1
Тема 6. Форми навчання.	4	1
Тема 7. Науково-методичне забезпечення навчального процесу.	4	1

Тема 8. Структура системи вищої освіти в Україні.	2	1
Тема 9. Правове регулювання вищої освіти.	4	1
Тема 10. Управління вищим навчальним закладом.	4	1
Тема 11. Мета навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін».	2	
Тема 12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво», спеціальності «Музичне мистецтво».	4	1
Тема 13. Важливість удосконалення професійних та педагогічних підходів до викладання.	4	1
Тема 14. Педагогічна культура.	4	1
Тема 15. Сценічна культура майбутнього викладача.	4	1
Тема 16. Підготовка викладача до уроку.	2	1
Тема 17. Значення першого уроку.	2	1
Тема 18. Методи навчання музики.	4	1
Тема 19. Типи темпераменту людини та їх характеристика.	4	1
Всього	60	18

8. ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Теми самостійної роботи	денна форма навчання	заочна форма навчання
Тема 1. Організація навчального процесу у вищих навчальних закладах.	2	5
Тема 2. Нормативно-правова база організації навчального процесу.	2	5
Тема 3. Форми організації навчання.	2	5
Тема 4. Навчальний час студента.	2	5
Тема 5. Робочий час викладача	2	5
Тема 6. Форми навчання.	2	5
Тема 7. Науково-методичне забезпечення навчального процесу.	2	5
Тема 8. Структура системи вищої освіти в Україні.	2	5
Тема 9. Правове регулювання вищої освіти.	2	5
Тема 10. Управління вищим навчальним закладом.	2	5
Семінарське заняття	8	
Тема 11. Мета навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін».	2	4
Тема 12. Особливості викладання фахових дисциплін в галузі «Культура і мистецтво», спеціальності «Музичне мистецтво».	2	6

Тема 13. Важливість удосконалення професійних та педагогічних підходів до викладання.	2	6
Тема 14. Педагогічна культура.	2	6
Тема 15. Сценічна культура майбутнього викладача.	2	6
Тема 16. Підготовка викладача до уроку.	2	6
Тема 17. Значення першого уроку.	2	6
Тема 18. Методи навчання музики.	2	6
Тема 19. Типи темпераменту людини та їх характеристика.	2	6
Семінарське заняття	10	
Всього	56	102

Методичні рекомендації до організації самостійної роботи.

Самостійна робота студента є складовою навчального процесу.

Вона здійснюється за підтримки та під контролем викладача, який спрямовує її в залежності від тематичних завдань. Опанування змістом дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін» передбачає різні види самостійної роботи - теоретичні і практичні. Теоретичні – вивчення основної та додаткової літератури з проблематики дисципліни, теоретичного матеріалу тем, опрацювання конспекту. Також слухання вокальних виконавців з метою визначення типу голосу, вокальних навиків, та навпаки вокально-технічних недоліків виконання, відвідування(перегляд відеозаписів) майстер-класів та аналізування отриманої інформації з фіксуванням висновків у робочому зошиті. Практичні - вміння користуватись методами навчання для вирішення конкретних практичних завдань (методами розвитку музичних здібностей, вироблення вірної навички співацького дихання, методику відпрацювання різних способів звуковедення та вироблення кантиленного звучання, методи усунення недоліків інтонування у дітей, в залежності від причин їх утворення, методику розучування вокального твору). Розроблення плану початкового індивідуального заняття зі співу. Вивчити теоретичний матеріал теми. Підібрати послідовність комплексу вправ для розвитку голосу та для покращення артикуляції.

Самостійна робота охоплює:

1. робота з педагогічними ситуаціями;
2. створення педагогічних ситуацій студентами;
3. створення педагогічних проєктів;
4. упровадження виконавсько-творчих, педагогічних проєктів та рішень педагогічних ситуацій у професійну підготовку студентів надають можливість:
5. організувати пошукову та самоосвітню діяльність студентів

Мета самостійної роботи: розкрити та реалізувати внутрішні потенції студентів у проєктуванні професійної діяльності, тим самим сприяючи формуванню професійної компетентності.

Під час організації самостійної роботи та підготовки спеціалістів до педагогічної діяльності пропонується проходження курсів неформальної

освіти:

Всеосвіта:

Вебінар. Успішна співпраця між учителем та учнями НУШ: ненасильницька комунікація

Інструменти врегулювання емоційних спалахів молодших школярів

Вебінар. Визначаємо психолого-педагогічні адаптації для дітей з різними типами освітніх труднощів

Курс. Дитяча самооцінка: формуємо, підтримуємо, розвиваємо

Курс. Сучасні підходи до організації виховної роботи в закладах освіти

Курс. Проектування індивідуальної освітньої траєкторії професійного розвитку педагога

Курс. Формування та розвиток міжкультурних компетенцій у здобувачів іздобувачок освіти.

Вебінар. Стрес: перезавантаження та подолання

Курс. Психолого-педагогічні чинники розвитку емоційного інтелекту

Гіперактивні учні. Практичні кейси для педагогів

Курс. Адаптація - рецепти успішного розвитку дитини

На урок:

Вебінар. Практикум для педагогів: створюємо презентації.

Вебінар. Педагогіка довіри – основа побудови взаємин в умовах кризи. Інклюзивна освіта: підходи та практики.

Курс. Сучасні технології інклюзивного навчання.

Курс. Інтерактивне навчання - активність без втоми: від мотивації до рефлексії.

Курс. Метанавички учасників освітнього процесу: як розвивати компетенції майбутнього

Курс. Психолого-педагогічні засади роботи в кризових умовах.

На кафедрі постійно оновлюється інформація щодо курсів неформальної освіти для студентів кафедри з питання поглиблення рівня знань з курсу узичної педагогіки і психології музичної освіти.

9. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

- Правове регулювання вищої освіти в Україні.
- Вищі навчальні заклади. Управління вищим навчальним закладом
- Загальні положення організації навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах.
- Методичні основи підготовки навчально-методичних та дидактичних матеріалів. Сучасні тенденції розвитку вищої освіти.
- Система наукової організації праці викладача фахових дисциплін. Науково-методична робота викладача. Організація праці викладача
- Сутність, специфіка, структурні компоненти педагогічної діяльності викладача. Самоосвіта та робота із засвоєння передового педагогічного досвіду
- Психологічні закономірності навчання і виховання на заняттях класу з спеціальності у ДМШ, школі мистецтв

- Спільна діяльність вчителя і учня – діяльність в ситуації організованого спілкування.
- Характеристики стадій психічного розвитку, вплив їх закономірностей у розвитку учня.
- Внутрішні протиріччя учня та шляхи їх вирішення.
- Педагогічна культура. Педагогічна етика. Культура мови викладача.
- Методичні основи підготовки і проведення індивідуальних навчальних занять
- Розвиток критичного та творчого мислення викладача фахових дисциплін
- Методика організації позааудиторної (самостійної) навчальної діяльності
- Методика контролю навчальної діяльності. Контроль успішності та якості навчання
- Динаміка навчального процесу.
- Вивчення та визначення схильностей учня, спрямованість на розуміння причин поведінки, створення умов для їх розвитку.
- Вивчення психічних особливостей дитини педагогом на індивідуальних заняттях музики.
- Спілкування як найважливіший фактор взаємодії викладача і учня. Модель оптимального спілкування педагога з дитиною.
- Розвиток здібностей у дитини. Особливості поведінки дітей з різними типами темпераменту.

10. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

- вербальний метод (пояснення);
- репродуктивно-варіативний (поєднання студентом запропонованих викладачем прийомів з іншими формами й методами музично-виконавської та педагогічної діяльності);
- креативний, творчий (нестандартний підхід до розв’язання педагогічних ситуацій; опанування навичками педагогічної імпровізації);
- проблемно-пошуковий (самостійний пошук студентом засобів і способів розв’язання проблемних ситуацій у процесі виконання навчальних і педагогічних завдань);
- педагогічне моделювання (імітація у навчальному процесі педагогічних ситуацій і професійної діяльності викладача);
- педагогічний аналіз (формування педагогічного мислення студентів у конкретних педагогічних ситуаціях засобом аналізу власних дій і діяльності інших студентів);
- інтеграції (акумуляція і синтез знань з різних фахових дисциплін у процесі вирішення виконавських і педагогічних завдань).

11. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Вивчення навчальної дисципліни передбачає використання LMS Moodle - інтегрованої комп'ютерної системи закладу вищої освіти.

Технічні засоби:

Комп'ютер та/або ноутбук

Обладнання

- TV панель Samsung

Методичне забезпечення

- Положення про організацію освітнього процесу
- Положення про кваліфікаційну роботу студента
- Положення про академічну доброчесність
- Положення про організацію освітнього процесу
- Положення про курсову роботу
- Положення про науково-дослідну та творчо-пошукову роботу здобувачів вищої освіти Комунального закладу вищої освіти Київської обласної ради "Академія мистецтв імені Павла Чубинського"
- Навчальний план
- Освітня професійна програма
- Силабус
- Робоча навчальна програма.
- Методичні вказівки та рекомендації
- Наукова, навчальна та методична література
- Нотний матеріал для проведення практичних занять;
- Наочність (відеозаписи).

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

12.1. Основна

1. Антонюк В. Вокальна педагогіка (сольний спів) / В. Антонюк. - К. :Либідь, 2007. - 198 с.
2. Антонюк В. Г. Постановка голосу : навчальний посібник для вищих музичних навчальних закладів / В. Г. Антонюк. - К.: Українська ідея, 2000.- 68 с.
3. Багадуров Ст. А. Нариси з історії вокальної педагогіки. Навчальний посібник. Частина 1. 2018. -468с.
4. Белікова В. Музична освіта: філософський, мистецтвознавчий та педагогічний наголоси : монографія / за ред. Н. А. Овчаренко, Я. В. Шрамка. - Кривий Ріг, 2018. - 299 с.
5. Бодина Е. Музична педагогіка та педагогіка мистецтва. Концепції ХХІ століття., підручник 2018р.
6. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи/С.С. Вітвицька: Центр навчальної літератури, 2011. -383с.
7. Воевідко Л. Музична педагогіка : навчальний посібник. Кам'янець-Подільський : ТОВ «Друкарня «Рута», 2022. 240 с.

8. Воевідко Л.М. Формування та розвиток педагогічної майстерності майбутніх учителів музичного мистецтва в умовах вимог Нової української школи. Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Вип. 11. Кам'янець-Подільський : ПП Медобори-2006, 2019. С. 7-14.
9. Воевідко Л.М. Формування педагогічної майстерності у здобувачів вищої освіти шляхом реалізації предметних (фахових) компетентностей / Педагогічна освіта: теорія і практика : Збірник наукових праць. Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка; Інститут педагогіки НАПН України. Вип. 26 (2- 2019). Ч. 2. Кам'янець-Подільський, 2019. С. 167-175.
10. Воевідко Л. М. Українські музично-педагогічні традиції у фаховій підготовці здобувачів вищої освіти: монографія. Кам'янець Подільський : Сисин Я.І. : Абетка, 2019. 208 с.
11. Воевідко Л.М. Самостійна робота здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни «Музична педагогіка». Актуальні проблеми психології особистості на європейському просторі. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції / за ред. С.Д. Максименка, Л.А. Онуфрієвої. Кам'янець-Подільський : Аксіома, 2020. С. 15-17.
12. Воевідко Л.М. Проблеми сучасної музичної педагогіки у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва. Педагогічна освіта: теорія і практика: Збірник наукових праць / Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка; Інститут педагогіки НАПН України [гол. ред. Бахмат Н.В.]. Вип. 31 (2-2021). Київ : Міленіум, 2021. С. 208-225.
13. Воевідко Л.М. Орієнтири професійної підготовки майбутнього вчителя. Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка : збірник за підсумками звітної наукової конференції викладачів, докторантів і аспірантів : вип.17, у 3-х т. Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2021. Т. 1. С. 136-138.
14. Воевідко Л.М. Підготовка вчителя музичного мистецтва до роботи в Новій українській школі. Педагогічна освіта: теорія і практика: Збірник наукових праць / Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка; Інститут педагогіки НАПН України [гол. ред. Бахмат Н.В.]. Вип. 32 (1-2022). Київ: Міленіум, 2022. С. 218-233
15. Воевідко Л. М. Вимоги до фахової підготовки здобувачів вищої освіти. Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка : збірник за підсумками звітної наукової конференції викладачів, докторантів і аспірантів : у 3-х томах. Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2020. Вип. 19. Т. 1. 208 с. С. 184-185.
16. Гургула, Р. І., Марач, О. М., & Войнаровський, А. Ю. (2022). Сутність та зміст музично-педагогічної діагностики. *Академічні студії. Серія «педагогіка»*, (1), 17-23. <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2022.1.3>
17. Драганчук В.М. Музична психологія і терапія: навч. посіб. для студ. спец

- «Музичне мистецтво». Східноєвроп. нац. унів. ім. Лесі Українки, 2016. – 230 с.
- 18.Завалко К. Спрямованість сучасної музичної педагогіки в освітніх закладах України. Музичне мистецтво в освітологічному дискурсі № 6, 2021
 - 19.Завалко К. Книга Методологія формування готовності вчителя музики до інноваційної діяльності., Монографія., Вид. книг Центр навчальної літератури., 2022, с.266
 - 20.Зеленецька І. Методика роботи з нечисто інтонуючими учнями на уроках музики // Мистецтво та освіта. - 2003. - № 5. - С. 27-35.
 - 21.Концепція розвитку педагогічної освіти. 2018. Доступно: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-konserciji-rozvitkupedagogichnoyi-osviti>
 - 22.Корчагіна, Г. С. Потенціал інструментально-виконавської підготовки для формування інтелектуально-творчих умінь майбутніх учителів музичного мистецтва (Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015)
 - 23.Косенко, П. Б. Музична педагогіка як ремесло, наука та мистецтво
 - 24.Н. Б. Кривошея, В. О. Мартинова. Орф-педагогіка в системі музичної освіти дітей дошкільного віку., Засоби навчальної та науково-дослідної роботи, 2021, вип. 57, с. 34-48
 - 25.Міщанчук, В. М. Формування мотиваційно-спрямованого компонента музично- виконавської підготовленості майбутніх учителів музики з використанням сугестивних технологій (Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015)
 - 26.Медвідь, Т. (2021). Творчий розвиток учнів у музично-педагогічній концепції К. Орфа. Естетика і етика педагогічної дії, 23, 118–125. <https://doi.org/10.33989/2226-4051.2021.23.238263>
 - 27.Михайличенко О.В. Основи загальної та музичної педагогіки: історія та теорія: Навчальний посібник (двомовний). – Суми: вид-во «Козацький вал», 2009. – 208 с.
 - 28.Музична освіта: філософський, мистецтвознавчий та педагогічний наголоси : монографія / за ред. Н. А. Овчаренко, Я. В. Шрамка. - Кривий Ріг, 2018. - 299 с.
 - 29.Ніколаї Г., Черкасов В. та ін. Музично-педагогічні системи та концепції ХХ століття : підручник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка – Харків, 2018. 433 с.
 - 30.Нова українська школа: концептуальні засади реформування нової української школи. 2016. Доступно: URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/novaukrainska-shkola-compressed.pdf>
 - 31.Павлій Г. Духовний тезаурус музиканта [Текст]. Львів: Каменярь, 2015. 291 с.
 - 32.Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва: (теорія і методика викладання мист. дисциплін) : [монографія]/ Г.М. Падалка; Міністерство освіти і науки України; голов. ред. К.А. Романова К. : Освіта України, 2008. -274с.
 - 33.Проців Л. Музична педагогіка в Україні : зустрічі в історії., Музичне мистецтвов освітологічному дискурсі № 2, 2017
 - 34.Проців Л. Історія музичної педагогіки в Україні: нові виміри пізнання / Л.

Проців // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. Серія: Педагогіка. — Т., 2013. — С. 81–86.

35. Ростовський О. Теорія і методика музичної освіти. 2017. – 640с.
36. Рудницька О.П. Педагогіка: загальна та мистецька / О.П. Рудницька- К.: ІППО, 2002.- 270 с.
37. Сиротюк П. Музична педагогіка та виконавство./ Навчальна книга Богдан/К.: 112с.
38. Сташевська І. О. Масова музична освіта в Україні: реалії та перспективи., Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка №2 (307) ч.1, теоретичні проблеми мистецької освіти 2017., с.5-17
39. Смирнова Т. А. Музична педагогіка і психологія вищої школи: навч. посіб. / Т. А. Смирнова. – Харків: Лідер, 2021. – 180 с.
40. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. / Фіцула М. М. – К. : Академвидав, 2014. – 456 с.
41. Черкасов В.Ф. Теорія і методика музичної освіти: навчальний посібник. Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2014. — 472 с.
42. Шульгіна В. Д. Українська музична педагогіка: підручник [для студ. вищ. навч. закл.]. – Вид. 3-тє, допов. / В. Д. Шульгіна. – К. : НАКККіМ, 2016. – 264 с.

12.2. Допоміжна

1. Гадалова І. Г. Методика викладання музики у початкових класах: Навч. посібник. К.: 1994 - 272 с.
2. Олена Зінкевич , Юрій Чекан. Музична критика: теорія і методика Видавництво: Книги – ХХІ.: 424с.
3. Михайличенко О. В. Загальні методи музичного навчання // Теоретичні питання культури, освіти та виховання: Зб. наук. пр. - Вип. 27.- К.: Видав. центр КНЛУ, 2004. - 210 с.
4. Музика. Програми та поурочні методичні розробки для загальноосвітніх шкіл 1-4 класи / Уклад. О.Я. Ростовський, Р.О.Марченко, Л.О.Хлебникова, З.Т. Бервецький. - Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2000. - 112 с.
5. Музика. Програми та поурочні методичні розробки для 5-8 класів загальноосвітніх шкіл / Упор. О. Я. Ростовський, Р.О. Марченко, Л. О. Хлебникова, З. Т. Бервецький. - Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2000. - 96 с.
6. Олексюк О. М. Музична педагогіка : навч. посіб. / О. М. Олексюк. -К.: ун-т ім. Б Грінченка, 2013. - 248 с.
7. Печерська І.П. Уроки музики в початкових класах: Навч. посібник. - К.: Либідь, 2001. - 272 с.
8. Пясковський І.Б. Феноменологія музичного мислення. Науковий вісник НМАУ ім.П.І. Чайковського. – К. видавн. НМАУ ім.П.І. Чайковського., 2000.- вип.7 (Музикознавство).- с.46-56. ф-ту мистецтв. Суми: Сум. ДПУ ім. А.С. Макаренка. 2004. – 76 с.
9. Рагозіна В. Особливості методики розвитку творчих здібностей молодших школярів. - Мистецтво та освіта. - 2004. - № 5. - С. 5 - 8.
10. Ростовський О.Я. Педагогіка музичного сприймання. - К.: ІЗМН,1997. - 248с.

11. Ростовський О.Я. Методика викладання музики в початковій школі./ О.Я. Ростовський - Тернопіль: Богдан, 2000. -215 с.
12. Роменець В. Психологія творчості: монографія. –К.: Либідь, 2004. -288 с.
13. Тарапата-Більченко Л.Г. Філософія музики: навч.посіб.для студентів та магістрантів.

12.3. Інтернет ресурси

1. D. Yunyk. Memory of Subjects of Communication: The Structural and Functional Components // Journal of History Culture and Art Research, 2018. – No. 7. – P. 469-479 (Web of Science Core Collection). Journal of
2. History Culture and Art Research 10. ISSN 2147-0626 Ідентифікатор статті (DOI): <http://dx.doi.org/10.7596/taksad.v7i3.1707>

**Результати перегляду
робочої програми навчальної дисципліни**

Робоча програма перезатверджена на 2021 / 2022 н.р.

зі змінами (оновлена загальна кількість годин навчальної дисципліни, у тому числі години індивідуальної і самосійної роботи, уточнені методи роботи та форми контролю знань).

Протокол № 1 від 25 серпня 2021р.

Завідувач кафедри

(Підпис)

Краснитський М.М.

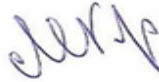
(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2022 / 2023 н.р.

зі змінами (оновлено список рекомендованих джерел на основі рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 21.06.2022 про історико-культурну складову освітнього процесу).

Протокол № 1 від 30 серпня 2022 р

Завідувач кафедри

(Підпис)

Краснитський М.М.

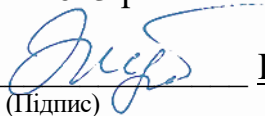
(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2023 / 2024 н.р.

зі змінами (затвердження виконуючим обов'язки завідувача кафедри наказ № 200-К від 31 серпня 2023р.)

Протокол № 2 від 01 вересня 2023 р.

В.о. завідувач кафедри

(Підпис)

Карпенко-Боднарук Ж.Л.

(Прізвище, ініціали)